

Foreløbig oversættelse.
 Autentisk oversættelse fremkommer senere i
 De europæiske Fællesskabers Tidende.

Rådets Forordning (EØF) nr. 1612/68
af 15. oktober 1968
om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet

De Europæiske Fællesskabers Råd har –

i medfør af traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, især dens artikel 49,

under hensyn til Kommissionens forslag,

efter udtalelse fra Det europæiske Parlament¹⁾ og efter udtalelse fra det økonomiske og sociale udvalg²⁾ og

i betragtning af følgende grunde:

Arbejdskraftens frie bevægelighed skal være gennemført inden for Fællesskabet senest ved overgangsperiodens udløb; dette indebærer afskaffelse af enhver i nationaliteten begrundet forskelsbehandling mellem medlemsstaternes lønmodtagere for så vidt angår beskæftigelse, aflønning og øvrige arbejdsvilkår samt ret for disse lønmodtagere til – med forbehold af de begrænsninger, der retfærdiggøres af hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed og den offentlige sundhed – frit at skifte opholdssted inden for Fællesskabet med henblik på at have lønnet beskæftigelse.

Det vil især på baggrund af, at oprettelsen af toldunionen er fremskyndet og som garanti for en samtidig gennemførelse af Fællesskabets væsentlige grundlag, være påkrævet at fastsætte de bestemmelser, der skal føre til de mål, der er fastsat i traktatens artikler 48 og 49 om den frie bevægelighed og fuldføre de foranstaltninger, som gradvis er gennemført inden for rammerne af Rådets forordning nr. 15 om de indledende foranstaltninger til gennemførelse af arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet³⁾ og Rådets forordning nr. 38/64/EØF af 25. marts 1964 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet⁴⁾.

Den frie bevægelighed for lønmodtagere og deres familie er en fundamental ret; arbejdskraftens bevægelighed inden for Fællesskabet skal være et af de midler, der samtidig med at medvirke til at tilfredsstille medlemsstaternes økonomiske behov sikrer lønmodtageren mulighed for at forbedre sine livs- og arbejdsvilkår og dermed også gør det lettere for ham at opnå social fremgang; alle medlemsstaternes lønmodtagere skal have bekræftet retten til at have beskæftigelse efter eget valg inden for Fællesskabet.

Denne ret skal anerkendes uden forskel for »faste« lønmodtagere, sæsonarbejdere, grænsearbejdere og lønmodtagere, der har beskæftigelse i forbindelse med en tjenesteydelse.

Retten til fri bevægelighed under objektive betingelser forudsætter for at den kan udøves i frihed og værdighed, at der sikres ligestilling, faktisk som retlig, i alt, der vedrører den egentlige udførelse af lønnet beskæftigelse og adgang til bolig; alle hindringer, der står i vejen for arbejdskraftens bevægelighed skal endvidere fjernes, især med henblik på at lønmodtageren kan samles med sin familie i modtagerlandet og betingelserne for denne families integration i modtagerlandets milieu.

Princippet om ligestilling af lønmodtagere i Fællesskabet indebærer, at alle medlemsstatsborgere har samme fortrinsret til beskæftigelse som indenlandske lønmodtagere.

Fremgangsmåderne ved formidling og udligning skal udbygges, især ved fremme af det direkte samarbejde såvel mellem de centrale arbejdsmarkedsmyndigheder som mellem regionale kontorer og ved en forstærket og koordineret information med henblik på i almindelighed at sikre et bedre overblik over arbejdsmar-

¹⁾ EFT nr. 268 af 6/11 67, s. 9

²⁾ EFT nr. 298 af 7/12 67, s. 10

³⁾ EFT nr. 57 af 26/8 61, s. 1073/61

⁴⁾ EFT nr. 62 af 17/4 64, s. 965/64